

ماجرای عشق و عاشقی میدون

حل مسئله کتاب (بدون درد و خون ریزی)

• **پوریا عالمی:** من میدون هستم، میدون دوم، عاشق سوفیا، بابای سوفیا اما عاشق من نیست و عشق کتاب قدیمی است. دیروز هم که رفتم خواستگاری و گفتم سوفیا را به من بدهید، بابای سوفیا گفت پسر من روی وطن و ناموس و پرسپولیس حساس هستم، درست؟ کتاب هم برای من مسئله‌ای ناموسی است. بگو ببینم از نمایشگاه کتاب چه خبر و کتاب تازه چه آمده؟ گفتم: کتاب تازه که می‌آید... درواقع آن کتاب‌هایی را که در دوره‌های پیش مجوز نمی‌دادند الان مجوز می‌دهند الان هم کتاب‌هایی را مجوز نمی‌دهند که قرار است در دوره‌های بعد مجوز بگیرند. کار خوبی هم هست، چون این‌طوری نویسنده‌های واقعی باقی می‌مانند و نویسنده‌های الکی یا افسردگی می‌گیرند یا ازدواج می‌کنند یا مهاجرت.

بابای سوفیا گفت: پسر من ۴۰ سال است نمایشگاه کتاب نرفته‌ام چون معتقدم همه کتاب‌های خوب قدیم منتشر شده. الان هم کتاب خوبی دربیاید صبر می‌کنم ۴۰ سال ازش بگذرد که قدیمی شود و ارزش خواندن داشته باشد.

گفتم: سانسور نمی‌گذارد که نویسنده کارش را بکند.

بابای سوفیا گفت: پسر سانسور نباشد، نویسنده مبتذل می‌شود. به هنر و ادبیات جهان نگاه کن چقدر مبتذل شده. برعکس هنر و ادبیات خودمان که فاخر شده. مهم‌ترین آثار جهان در اوج سانسور نوشته شده و هرجا سانسور نبوده خود نویسنده‌ها به دولت فشار آورده‌اند که سانسور را اضافه کند تا خلاقیت آنان گل کند.

گفتم: من راستی یک کتاب نوشتم که...

بابای سوفیا گفت: وای به حال ما. تا وقتی حافظ و سعدی دارند کتاب چاپ می‌کنند تو کاغذ حرام نکن. احترام تاریخ بی‌هقی را نگه دار. نه تو، نه نسل تو، نه نسل پدران تو، نه نسل فرزندان تو از هیچ‌کدام‌تان نویسنده در نمی‌آید. جز خود من... که البته مدتی است دستم به کار نرفته و چیزی ننوشته‌ام که منتشر کنم.

گفتم: من با شما اختلاف فرهنگی دارم. اختلاف فرهنگی من با شما هم از اختلاف فرهنگی کاردار سفارت برزیل در دوران آقای احمدی‌نژاد با مردم برزیل در استخر عمیق‌تر است. اجازه بدهید من از دست شما بروم در افق کم شوم. ممنون.

نتیجه‌گیری

کتاب خوب است، البته خوب‌تر این است که بدانیم چگونه مصرف کتاب چیست.

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

دوشنبه ۲۰ اردیبهشت ۱۳۹۵ • ۲ شعبان ۱۴۳۷ • ۹ می ۲۰۱۶ • سال سیزدهم • شماره ۲۵۷۸ • ۲۰ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۳:۰۱ • اذان مغرب ۲۰:۱۸ • اذان صبح فردا ۴:۲۷ • طلوع آفتاب ۶:۰۳

روزنارفرا

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

امین منتظری

گفتار

خبری از رعایت اخلاق حرفه‌ای نیست؟

خاص، تا این حد غیرحرفه‌ای و به دور از مردم‌داری در جعبه جادو حاضر شود. ما می‌توانیم دیگران را سر شوق بیاوریم و بخندانیم اما کسی به ما حق نداده آبروی آنها را در رسانه‌ای عریض و طویل با مخاطبی گسترده از بین ببریم. این کار نه از نظر حرفه‌ای و نه از نظر اخلاقی، کار درستی نیست و بعید نیست که مدعی‌العموم این حق را داشته باشد که بتواند علیه مجری این برنامه درخواست تعقیب جزایی یا حقوقی کند. آنهایی که مرا می‌شناسند می‌دانند که اهل همدردی با همه همکارانم در رسانه‌ها هستم اما به این شرط که اخلاق حرفه‌ای رعایت شود، جایی که خبری از رعایت اخلاق حرفه‌ای نباشد، مردم، یعنی اصلی‌ترین مخاطبان رسانه هدف دست‌اندازی و دست‌انداختن قرار می‌گیرند.

برابر انبوه مخاطبانی ناشناخته، پس همان‌طور که اهالی رسانه مسئولند که در اطلاع‌رسانی سریع، دقیق و به موقع باید حامی منافع مخاطبان خود باشند، مسئول پاسداری از اخلاق جامعه نیز هستند. با این حساب باید پرسید که آیا وقتی مجری برنامه‌ای که یک آدم را می‌آورد و او را آماج سؤالاتی عجیب و غریب قرار می‌دهد، سؤالاتی که شاید حتی بسیاری از تسمخ‌کنندگان او، پاسخ چنین سؤالاتی را نمی‌دانند در نهایت هم جایزه‌ای زرشکی تقدیمش می‌کند، آیا این رفتار یک فرد حرفه‌ای در رسانه‌ای به اهمیت صداوسیما را نشان می‌دهد؟ وقتی که کلیپ پخش‌شده از برنامه اکسیر را دیدم تعجب کردم چرا که فکر می‌کردم در صداوسیما، آدم‌هایی از این دست بسیار باشند اما فکر نمی‌کردم این مجری

علی‌اکبر قاضی‌زاده

اهالی رسانه می‌توانند، مکتوب، صدایی و حتی تصویری با هرکسی شوخی کنند اما این شوخی یک شرط مهم و اساسی دارد؛ حیثیت کسی را نباید از بین برد. اخلاق شرعی، ایرانی و اسلامی ما دست‌انداختن دیگران را جایز نمی‌شمرد و از سوی دیگر، از بین بردن حیثیت فردی در برابر افکار عمومی به هیچ عنوان جایز نیست. شاید آن مجری تلویزیونی از یاد برده است که رسانه‌ها به نظر و داوری عمومی گذاشته می‌شوند، آن هم در

نگاه

یادداشتی درباره «دور دنیا در هشتاد روز» کاری از جلال تهرانی

زبانِ بدن

خودش رویه‌رو می‌شود. نفس‌به‌نفس با درمادگی‌ها و هوس‌های ناچیز. با افاق‌های بعید و گذشته‌های شرمگین. این‌جا جایی‌ست که انسان به خود می‌خندد و بر خود می‌گریزد. از طوفان آریستوفان تا یرمای لورکا، تئاتر بستر سرد و سخت و ترسناکی‌ست که به عریان‌ترین شکل ممکن رازهای مگورا را برملا می‌کند و تجربیات تلخ شکست سروروان را به رخ می‌کشد. برای همین از یونان باستان تا اسپانیای ژنرال فرانکو، تئاتر هم‌چنان که تمدن ساخته، به جهان صاحبان قدرت لرزه‌انداخته. و این چنین تیار هیچ انسان خردمندی، بدون تئاتر شناختنی نیست. و این تیار دو شناسه درهم‌تنیده دارد: «زبان» و «بدن». و آنچه از این‌ها مشتق است: «زبان بدن». از زمانی که ژان پیر شائزو بدن را به‌عنوان مهم‌ترین رکن الهام در هنر مدرن تلقی کرد، تقریباً توجه تمام هنرمندان آوانگارد در جهان به سویه‌های فلسفی بدن جلب شد. و به‌طور

سهراب حسینی: آلبر کامو گفته بود: «کسی که عاشق فلسفه باشد، به احتمال زیاد عاشق تئاتر هم خواهد بود». نسبت فلسفه با ترازوی در یونان باستان روشن است. اگر درام‌نویس‌های مهم تاریخ را نتوانیم با معیارهای کار فلسفی در بین فلاسفه طبقه‌بندی کنیم، دست‌کم این ادعا محرز است که متون تئاتری مهمی از آثار سوفوکل تا بکت، منبع فکری بسیاری از فیلسوف‌های به‌نام تاریخ بوده‌اند. تئاتر بیش از هر چیز به زبان و بیش از زبان به تن وابسته است. که این ادعا البته خودش می‌تواند گزاره - یا پیشنهادی فلسفی - تلقی شود. عمر ترازوی از تئاتر بلندتر است. به روزگاری بازمی‌گردد که انسان در کشاکش نیروهای ازلی و ابدی خیر و شر گرفتار بود. ترازوی از تئاتر قدیمی‌تر است، چون انسان از تئاتر قدیمی‌تر است. اما صحنه تئاتر تنها مکانی‌ست در جهان که انسان در آن به مرزهای واقعی ترازوی نزدیک می‌شود. چون بدن در هیچ‌کجا به اندازه تئاتر نمود واقعی ندارد. تئاتر از چهره انسان نقاب برمی‌دارد. انسان، انسان را داوری می‌کند. و از پس داوری رنج‌ها و شکست‌ها، نیرنگ‌ها و حماقت‌ها، پوچی‌ها و پلیدی‌ها، تصویری ارائه می‌دهد از آنچه در ذات، به اصل انسان نزدیک‌تر است. نه‌این‌که هیچ‌کدام اینها رسالت تئاتر باشند؛ این‌ها بلاهایی‌ست که ترازوی بر سر تئاتر آورده. این تنها صحنه‌ای است که انسان با

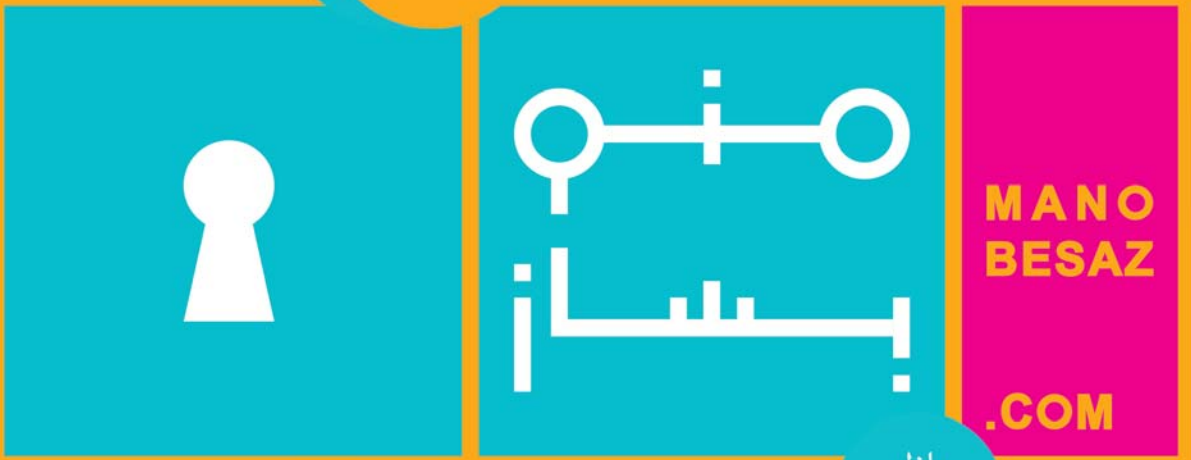
Galaxy S7 Wireless Charger

سامسونگ SAMSUNG

بسته پشتیبانی ویژه

مرکز تماس موبایل

پازل سه بعدی

بسیار سبک و مستحکم

تلفن: ۰۲۱-۸۸۱۹۶۸۷۰ | دورنگار: ۰۲۱-۸۸۱۹۶۸۵۶ | www.manobesaz.com

دیر خانه دانی کفرانی توسعه و عدالت آموزشی

بخشی از درآمد فروش این محصول با همکاری دیر خانه دانی کفرانی توسعه و عدالت آموزشی صرف حمایت از ایده های برتر در حوزه ی مهریت زدانی آموزشی کودکان می شود.